

Stem strozi won tejsch tych Wucžomni-
kow, a nochze ani tu Zonku, ani jich kty-
schecz, dnž sa nju proscha.

Tudy moła wona šebi myšlicž; To
dyrbi tolla twerdy Muž bydž, so tejsch
druhich Ludži, kotsiž šami wot šebe, a
neproscheni proscha, šynšecz njecha! A
to je wjernoš; Krystus neje niže sa tak
šuroweho wopišany w znym Ewange-
lioni, hač tudy. Tolla nepschestanje wo-
na, ale prošy nehainbicžje pschezo a bes-
Pschestacžja, a je njek czi wulke Storki
pscheczerpita.

Dnž pak jeje Wotanje, a druhich
Prostwa nicžo pomhacž nochze; Da
pschindže wona tejsch šobu do Rejže nuz,
kajž Markus praji. To može derje pra-
wje nehainbita Zona rjekacž! wona je
po Hažy šwulkim Wotanjom sa nim
bježata, a dnž njek Krystus do Rejže
nuz dže, so byju wotbył, da bježi wona sa-
nim, panje haklej pschednim delje. Ale to
je nam k Wucžbi a k Trošchtej prjotk pi-
šane, so my wuknyčž dyrbinny, fajke
wutrobne Spodobanje Krystus natem
ma, dnž tak nehainbicžje prošysch a ne-
pschestanjesch.

Tolla hješčeže njeda šo Krystus tak na-
makacž, kajž by wona jeho rada mje-
ta. Pschetož pošuchaj, šhto praji won
ktej Zonszy? Pjeknje neje, so šo Džeczom
Bljeb wosnje, a czišnje šo Pšam. Dn by
won mi tajke Šstowa praji, ja bych ru-
ny Pucž cžeknył, a bych šebi myšlit, to
je podarmo, šhtož ty cžiniš, tudy nicžo
cžinicž neje. Pschetož to je jene psches-
Mjeru twerde Šstowo, so ju ton Knes
tak cžišnje k Mohomaj, a newostaji ju

pschi tem, so wona žane Džeczjo, aby Po-
hanka je, ale menuje ju tejsch Pšam. To
je horje hač so won ju jeno Pohanku
rjekat by, haj to je runje tak welje praje-
ne, jako by won reknył: Ty šy teho Čer-
ta, kajž džešch, a štejšch, dži mi š Wocžow,
ty tudy nicžo pyttacž nimašch! To rje-
ka ždny wulzy jara špyttowacž. Dn by
šwjaty Pietr aby Pawoł tajke Šste-
wo kemni reknył, ja bych šo Ššmerč
bojat; šhto pak ma to na šebi, dnž je
Krystuž šam ktej Zonszy praji?

Tehodla je to wulki a krašny Herem-
pel, na kotrymž my widžimy, kak možna
Bjež ta Bjera je. Ta šama pschimnje
Krystuža pschi jeho Šstowi, dnž won
najnjewnišchi je, a cžini šjeneho twerdeho
Šstowa trošchtne Wutoženje, so wona
jemu tajke Šstowo rucžje pschewobrocži
a šebi kšwojemu Pšepšemu wukladuje.

Ty prajišch, (rjeknje wona,) so šym ja
Poš, moje dla, ja čžu rada Poš bydž,
mej me jeno ty sa Pšam! Dawaj two-
jim Džeczom Kljeb, šadžej je k Blidu,
teho šebi ja nežadam, njek šebi jeno te
Šsrjotki pod Blidom šbjeram, a po-
pschey mi to, šhtož Džecži newužiwasu,
ale šo hewak štašyto by, štem čžu ja ra-
da špokojom bydž. Tak popanje wona
Knesa Krystuža šjeho hegen Šstowa
mi. Haj šhtož hješčeže wjažy je, štem
pšowem Prawom dostanje wona dže-
cžaze Prawo. Pschetož šhto čže won,
ton luby Iesus šapocžecž? Won je šo
šam popanył, a dyrbi njek pomhacž.
Ale šhtuž by jeno to tejsch tak derje cži-
nicž moł, won šo rad da tak popanyčž.